

30.1.2015

COMUNICARE CĂTRE MEMBRI

Subiect: Petiția nr. 1902/2013, adresată de Paul Mangen, de cetățenie luxemburgheză, privind anularea unui contract de asigurări de sănătate menit să acopere cheltuielile de spitalizare în eventualitatea mutării într-un alt stat membru

1. Rezumatul petiției

Petiționarul s-a născut în 1952 și lucrează în Belgia. În 1983 el a semnat o poliță de asigurare pentru a-și acoperi cheltuielile de spitalizare care nu sunt rambursate de sistemul belgian de asigurări sociale. Petiționarul plătește în continuare pentru polița sa de asigurare. Acum, când se apropie de vârsta de pensionare, petiționarul intenționează să se mute în Franța sau în Luxemburg din motive familiale. Compania de asigurări l-a informat că dacă intenționează să se mute „în străinătate”, chiar dacă țara în cauză este un stat membru al UE, contractul va fi pur și simplu anulat și petiționarul va fi nevoit să semneze un nou contract de asigurare. Dacă dorește să semneze un asemenea contract, petiționarul va trebui să plătească o primă anuală de trei sau patru ori mai mare decât prima pe care o plătește în prezent. Petiționarul consideră că argumentele invocate de compania de asigurări reprezintă un obstacol semnificativ în calea libertății de mișcare a cetățenilor în Uniunea Europeană

2. Admisibilitate

Declarată admisibilă la 17 iulie 2014. Comisia a fost invitată să furnizeze informații [articolul 216 alineatul (6) din Regulamentul de procedură].

3. Răspunsul Comisiei, primit la 30 ianuarie 2015

Asigurarea privată de spitalizare este un tip specific de asigurare de sănătate complementară pentru consecințele financiare care decurg din spitalizare. Ea rambursează costuri după efectuarea plăților de către sistemul de securitate socială. Domeniul de acoperire a acestor

polițe de asigurare este, prin urmare, strâns legat de domeniul de aplicare al beneficiilor garantate de sistemul de securitate socială din statul membru respectiv.

Asigurarea privată de spitalizare este acoperită de Directivele privind asigurarea generală.¹ Directivele se bazează pe principiul locației riscurilor acoperite de asigurare, ceea ce înseamnă că o companie de asigurări poate să asigure riscurile într-un stat membru unde persoana care deține polița de asigurare își are și reședința obișnuită și unde compania de asigurări este activă sau autorizată din punct de vedere oficial conform normelor privind dreptul de stabilire sau libera prestare a serviciilor. Directivele nu obligă companiile de asigurare să fie active în toate statele membre.

Directivele privind asigurarea generală se bazează și pe principiul libertății contractuale pe baza căruia companiile de asigurări și consumatorii pot să convină asupra mai multor termeni contractuali și condiții, inclusiv asupra domeniului de aplicare din punct de vedere geografic a polițelor respective. Directivele nu prescriu o acoperire a asigurării valabilă pe întreg teritoriul UE, dar nici nu obligă companiile de asigurări să încheie contracte. În prezent, doar asigurarea de răspundere civilă auto prevăzută de Directiva privind asigurarea de răspundere civilă auto² acoperă, pe baza unei singure prime, întreg teritoriul UE (pentru a se asigura despăgubirea victimelor accidentelor cauzate de vehicule din alte state membre și soluționarea rapidă a creanțelor care apar în afara statului membru de reședință al victimei).

În cazul în care o persoană care deține o poliță de asigurare privată de spitalizare se deplasează într-un alt stat membru, polița sa pe care o deține la momentul respectiv va fi valabilă doar dacă persoana respectivă și compania de asigurări convin să acopere riscurile de asigurare în statul membru respectiv, iar compania de asigurări este activă acolo conform normelor privind dreptul de stabilire sau libera prestare a serviciilor. Va trebui ca polița să fie compatibilă cu normele concepute pentru a proteja interesul general în domeniul asigurărilor al statului membru respectiv.

Concluzie

Comisia recunoaște dorința de continuare a polițelor de asigurare atunci când cetățenii se stabilesc în alte state membre. Având în vedere cele menționate anterior, și ținând seama de statutul actual în ceea ce privește armonizarea legislației UE în domeniul asigurărilor, această petiție poate să ofere o contribuție utilă în ceea ce privește îmbunătățirile viitoare privind legislația UE în domeniul asigurărilor.

---

¹ JO L 228, 16.8.1973, pp. 3-19; JO L 172, 4.7.1988, pp. 1-2; JO L 228, 11.8.1992, pp. 1-23.

² JO L 263, 7.10.2009, pp. 11-31.